

૭૮૬

ગૌહરે ઇસ્ક ૩

13/12-20

ખુલખુલે કવ્વાલી

જમાનવાલા,
શા. ચુનીલાલ મગનલાલ
બુકસેલર. ડે. લીમડાચોક-સુરત.

ખજીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ
બુકસેલર.
ડે. લીમડાચોક-સુરત.

સુરત વહીવટના પુલવર ટાંકી ખાતે "શંકર"
શ્રી. પ્રેસમાં નામવાજુરાવ ભદ્રમજુરાવ
નીકમે બોલ્યું.

શ્રી. રા. ૦-૪-૦.

૮૮૭૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૮૭૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૧૨૨ ૪૨૩

વિષય ૬૬૬૮ : ૬૨૧

૭૮૬

ગૌહરે ઇસ્ક

ઉર્ફ

ખુલખુલે કવ્વાલી.

અસમેં

ઉમદા ગજલે-કવ્વાલી, વગયરેં ઉમદા તોરસે દરજ
કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલુભાઈ બુકસેલર

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર.

પ્રત ૧૦૦૦.

૧૯૨૦.

—૧૩—

એ કિતાબકે સબ હક પબ્લીશર્સકે લીએ મહપુજ હય.

—૧૩—

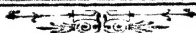
કીમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક—સુરત.

સુરત મકાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા “શંકર” પ્રીન્ટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકળે ઝાપી.

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !! તૈયાર છે !!!

ગાયનોનાં શોખીનોને ખુશ ખખર.

તાકીદે મંગાવો=તદ્દન નવીજ બુકો.

મહેશીલે મંજીલ ઉર્ફે ગાદરે કંવાલી	કી. ૩૦	૦-૧૨-૦
નાટ્ય ગઝલ સંગ્રહ ઉર્ફે ગઝલ કાવ્યમાળા	..	૦-૧૨-૦
સંગીત કળાધર ઉર્ફે પ્રહત-ગાયન ભંડાર	..	૦-૧૨-૦
રસીક ગાયનમાળા અથવા રાગ વીલાસ	..	૦-૪-૦
મધુર મોહીની અથવા સુંદર ગાયન	..	૦-૪-૦
સ્વર્ગ મોહીની અથવા મધુરા ટહુકાર	..	૦-૪-૦
ફુલનહાર ગાયનમાળા અથવા ગાયન સંગ્રહ	..	૦-૪-૦
સંગીત ગાયન પ્રકાશ અથવા નાદ સંગ્રહ	..	૦-૪-૦
સુરતની સુરત અથવા સુવર્ણમાળા	..	૦-૪-૦
મનહર ગાયન સંગ્રહ અથવા ગાયનમાળા	..	૦-૪-૦
મુવર્ણ હારમાળા અથવા હીરાનો હાર	..	૦-૪-૦
મુખધની મોહીની અથવા મીઠું પુલપુલ	..	૦-૪-૦
અનંતે બહાર અથવા નાદ સંગ્રહ	..	૦-૪-૦
મનરંજન રમુજી ગાયન સંગ્રહ	..	૦-૪-૦

મળવાનું ઠેકાણું—

શા. લલ્લુભાઈ નારણદાસ બુકસેલર,

૬૦ લીમડાચોક—સુરત.

ગૌહરે ઇસ્ક

ઉર્ફ

ખુલખુલે કંવાલી

(૧) — ગઝલે — કલયર.

તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુદર મીટાને વાલે,
તુમારી શાન કે ચુલ્લુ દર બાર, હુરે ગાવત હેં અયે લલકાર,
તુમરે નાના હે વો મુખનાર આમે કોશર બાંટને વાલે,
તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુદર મીટાને વાલે,
તુમરે રોઝેયે લેલનદાર કહેત હેં અયે હીન્દુ મુસલમાન પ્રકારે,
દાતા કીજીયે બેડા પાર નહ યાં પાર લગાને વાલે,
તુમતો ખુશ બને દાતાર નકસે કુદર મીટાને વાલે,
કલયર હોડતે અય સનસાર ઝરા તું દેખે દરે દાતાર,
વાકે સાધલ હો જા ચાર વો હેં અય મુશકીલ ટાલને વાલે.

શબ્દેર { ખુદા કો મારા ઝરા નીન્ક આને દો ગૌહર,
અલીતો રાત પડી હય ખલોત સતાને કે લીચ;

(૨) — ગઝલે — રઝા.

તુમને કુછ કદર મેરી આદ નગની અફસોસ,
કદર દાનીસે કોઈ ખાત નસાની અફસોસ;
દારનાં દરદ કી અપને મેં કહું કીસસે અજ,
કોઈ સુનતાહી નહી મેરી કહાની અફસોસ.
દીલ અગર કેહને મેં હોતા તોયે દુખ કયું આતા,
હે અઝલ મેં જી મેરા દુશમને જાની અફસોસ.
અશમ તર ઝોફ બદન ખુશકીએ લખ ઝરદીએ રંગ,
યે મીલી દરદ મોહબબત કી નીશાની અફસોસ.
રહમ આતાહે રઝા દેખ તેરા હાલ સુઝે,
મુદત બરબાદ ગઈ તેરી જવાની અફસોસ.

(૩) —

ગઝલે—દાગ.

તુમને બદલે હમસે ગીનગીન કે લીયે
 હમને કબ આઢાયા ઇસદીનકે લીયે
 કુછ નીરાલા હય જવાનીકા બનાવ
 શોખીયાં ઝેવરહંય ઇસસીન કે લીયે
 આઢને વાસોસે ગર મતલબ નહિ
 આપ શીર પયદા હુવે કીનકે લીયે
 ફેંસલા હો આજ મેરા આપકા
 યે ઉઠા રખાહે કીસ દીનકે લીયે
 દીલકે લેનેકા ઝમાનત આહીયે
 આર ઇતમીનાક ઝામીન કે લીયે
 હમ નશીનોસે મેરે કહે ને હંય વો
 છોડદે ગયરોંકા કયા ઇનકે લીયે
 હંય રખે નાજુકયે ગીનતી કે નીચાં
 કીસને બોસે તેરે ગીન ગીનકે લીયે
 વો નહિ સુનતે હમારી કયા કરે
 માંગતે હંય હમ દુઆ ઇનકે લીયે
 આજ કલમે દાગ હોગે કામ યાગ
 કસ મરે જતે હો દો દીનકે લીયે

સાચેર } ફરદ મીનનત કશે કવા ન હુવા
 } મેં ન અચ્છા હુવા ખુરા ન હુવા

(૪) —

આરામેદીલ—ગઝલ.

તુમ બે-વફા તુમસે મોદખખાન બડાયે કોન,
 દીલ દેકે ખયેર જાનકી આપને મનાયે કોન,
 મીલનેસે તુમકો ઉગર હેનફરત વીલાસસે,
 શીર આરઝુયે દીલકી હમારે મીટાયે કોન,
 તુમકો ન્યાઝમંદકી પરવા નહોં અગર,
 કીસીકો ગરઝ હે નાઝ તુમ્હારે ઉઠાયે કોન,
 રહે હુયે હેં અમસે કે મીલના મોહલલ હે,
 જાયે મનાને કોન ચઢાં ઉનકો લાયે કોન.
 ખંજર ખીયા હુવા હે સીતરમગર રૂઠા હુવા,
 શીર કીશતયે વફાકો ગલેસે લગાયે કોન,
 ખુદ આસ્તાને ચારસે રેહતે હે દુર દુર,
 સાગીલ જો બેઠ જાયે તો હમકો ઉઠાયે કોન.

તે(૫)— કબાલી—વાસીલ—રસુલ.

તેરી સુરતપે હું કુર્યાન રસુલે અરબી
હો શીદા તુજપે મેરી જાન રસુલે અરબી
કબાલી પ્યારે તેથે અલકાગ હું, અથે ખતમે રસુલ
અહેલી સધયદે મીશાન રસુલે અરબી
અંબીયા તક તુમે મેદયુમે ખુદા કેહતે હેંય
નાઝ કરતે હેંય સુલેમાન રસુલે અરબી
જાએગે સય અમને ખુદાને દલ કુકમે ખુદા
લાએગે તુજપે જો ઇમાન રસુલે અરબી

(૬)— ગઝલે—વાસીલ.

તેરી ઉલ્લટકો અય ખાજા ન કયું દીલ કામીયા જાને.
પ્યારા જખકે તુઝકો હઝરતે ખયરુલ-વરા જાને.
દીલે ખીમારકી મેરે ખખર લે જલ્દ અય ખાજા,
મરહીદા તુહી મેરા હે મેરે દીલકી દવા જાને.
તમજા હે જો દિલકી કયા કયું અય ખાજાથે આલી,
તુમ્હારે માસીવા કયા કયા કાઠ મેરા મુદ્દઆ જાને.
ગદાકો એક પત્રમે તુ અમર ચાહે ગની કરદે,
તેરા દરઆરે આલી હે થે રત્યા કાઠ કયા જાને.
કઠી જડ કુકકી હીદરતાનમેં આપકે ખાયેલ.
કાઠ કયા રત્યાથે આલી જહાંમેં આપકા જાને.
ન કયું રત્નેમેં આલા હો સીકંદરે ઓર દારાસે
તેરે દરઆરે આલીદા જો અપનેકા ગદા જાને.
જહે કીસમત કીસી દીન શુશને અજમેરમેં ખાજા,
ખુશાઈયે મુઝે વાસીલ ખુદા જાને ખુદા જાને.

(૭)— ગઝલે—વાસીલ.

તેરા સાની અગર કાઠ ખમર હોવે તો મેં જાનું,
ખશર તો કયા વલે શમસો કમર હોવે તો મેં જાનું.
તુમ અપની જુલફે નાગનકો મેરે મોહસે મીલા દેખો,
અમર વોહ લાખબી કાટે અમર હોવે તો મેં જાનું.
નીકાલો રખસે પુરકેકો રહી શય વરલકી થોડી,
તુમ અપની જુલફે ખોલો સદર હોવે તો મેં જાનું.
જરા છુપકે રકીયોસે મેરી આંખમેં આ બેઠો,
અમર કાઠ લાખબી હુદે અમર હોવે તો મેં જાનું.

તેરે વહશી મીઝા જીઝા હુઝે ડર હે મેરે ખારે,
અગર હમ જાનતક દેવેં કદર હોવે તો મેં જાનું.

(૮) —

ગઝલે—કાઝી.

તેરે સદકે તેરે કુરખાં યા રસુલે અરખી,
જાનબી દીલબી હે ઇમાં યા રસુલે અરખી.
મેં તો કયા ચીજ જહાંતક હે હસીનાને જહાં,
આપ પર સખ હેં ચે કુરખાં યા રસુલે અરખી.
ખાતે નેઅમતસે અતા કીજે મુઝેબી હીરસા,
આપકે દત્તે હું મેહમાં યા રસુલે અરખી.
કખ નીકાલું દરે દીલતપે પહોંચકર અપને,
જો કે હું દીલમેં ચે અરમાં યા રસુલે અરખી.
અજતો લિલાહ જુઝા લીજે મદીનેમેં ફુજુર,
હીંદમેં હું મેં પરેશાં યાદ રસુલે અરખી.
હુશ કે રોજ લીચે હું ગા મેં પેશે કાઝી,
દાયમેં આપકા દામાં યા રસુલે અરખી.

(૯) —

નશતરે ઉલફત—કબાલી.

તેરે જોગ મે પહેની કદની મેરે બાંકે જવાને મદની,
તેરે નેનસે તુર ટપકતા પટકા કમર મે નખુ વતકા.
અદલાહરે નાઝુક બદની મેરે બાંકે જવાને મદની,
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું હું તોરે પૈયાં;
હી જો નમેરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની.
દર ફુલમે તેરી જુ હય દર રંગમે તુહી જુ હય,
તુઝે ચંપા કહું યા સમની મેરી બાંકે જવાની મદની.

(૧૦) —

ગઝલે—અકબર.

તેરે વરફમેં ગુલ બદન કયસે કયસે,
સુનાતે હેં રંગી સુખન કયસે કયસે,
મોહમંદકી ઉમ્મતકો શી-દોસમેં હેં,
મકાં કયસે કયસે ચમન કયસે કયસે,
નખીકે નવાસોને ઉમ્મતકી ખાતીર,
સહે દરદો રંજો મેહન કયસે કયસે.
સહરકો ઇસી ગમમેં રાતી હે અખતુમ,
મીલે આકમેં ગુલ બદન કયસે કયસે.
ન પુછો જુદાઈસેં દીન જીદગીકે,
ગુજરે હેં કાહે ચમન કયસે કયસે.

અમીરે અરબ દેખ્યો દેખે બાકર,
હેં હાઝીર ગરીબુત વતન કયસે કયસે.
હુઝુરીમે રખીયેગા અકબરકો હરદમ,
સુનાતા હે શેખરો સુખન કયસે કયસે.

તો (૧૧) — ગઝલે — મુમતાઝ.

તોરે અનેકી પીયા જબસે હય ધુન મોરા હીન્દમે જીવ લગા હી નહી;
ખસી સોચ ખીયાન ને માર લીયો મોરો દુખકો ખમરયા ઝરાખી નહી.
પડા બેડા મોરા મંજવાર મેં આ અબ દુખત હય તુહી પારલયા.
મોરી નેહયા કા ધેવ હાર પીયા કોઇ જગમેં તહારે સીવાહ નહી,
મોરા હીન્દસે જીવ હયાટ બો મોરે દુખકા ન કુચ બળ બાટ બયો,
તોરે દરસ ખીના મોહે ચયત, પડે કોઇ હીન્દમે એસી દવાહી નહી.
ચેહની બાગકી કીસતી હય શીયામ પીયાજસે જીવ દીયા વહી રૂઠ ગયા,
તોરા દાસ હું જયસા બલા હું છુરા ચે મય કાહે કહું કે કયા હી નહી.
તોરી કીરપા ધુમ હય જગમેં પીયા મુમતાઝ પે બી અબ કરદો દયા,
ખુઝે વીનસે ખીસાર ના રેત દીના તોરી પૈયાં પડત હું રવાહી નહી.

૬(૧૨) — રશીદા કબ્વાલ-ગઝલે અઝીઝી-હિરદુ-કબ્વાલી.

હરદે દુરકતશે છુડા માઇ ડીયર હુ મી
શરખને વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
દેખ મુજકો નજલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
દિલકો વેહશી ન બના માઇ ડીયર કમ હુ મી
મેં તજજ સુરુમેં તેરી હો ગયા આવાગી વતન
તું કદાં હીએ ગયા માઇ ડીયર કમ હુ મી
ફસલે ગુલ આઇહે અજબ આયા હે મોસમ અઝા
જનપર પર જમ પિલા માઇ ડીયર કમ હુ મી
તેરી દુરકતને બોહત જુલમ કીયા હમ મુજપર
મુજકો કર ગમસે રેહા માઇ ડીયર કમ હુ મી
હુ ગઇ દાએ જમાનેસે જખને હિરદુ
સખકો અબ વીર્દે દુવા માઇ ડીયર કમ હુ મી

(૧૩) — (સયરે—ચમન) — ગઝલ.

હરપર પડા રહુંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો,
દેખા તુમહેં કરંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
કુચા ગલી વ ધર ધર હે દેખ લેના તુમકો,
બદનામ તો કરંગા ચાહે બોલો ચા ન બોલો.
ધુરકીસે તુમ જો ચાહે હરવાળ છોડ જાઉં,

મરકર બી ના હટુંગા ચાહે જોયે યા ન જોયો.
લાખો સીતમ સહુંગા મેં કશ્કમેં તુમહારે,
શીકવા નહીં કશુંગા ચાહે જોયો યા ન જોયો.
દીલ જન ઝોર ધર્મા તુમપર કશુંગા કુરબાં.
વાઝેદા વફા કશુંગા ચાહે જોયો યા ન જોયો.
કાઝી પેહનકે કશ્કની સુરત ખના કફીરી,
દર દર સદા કશુંગા ચાહે જોયો યા ન જોયો.

(૧૪) — ગઝલે — જૈહુર.

દર પર રહા ખડા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો,
રોરો કે કેહ રહા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
હીને મુઝકો મારા, લેલો ખપર ખુદારા,
સદમા ચે સેહ રહા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
દમ હે લખોપે મેરા, કુરકતને આકે ઘેરા,
મર મરકે મેં જીયા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
મુજ ધારમેં હે કીશતી, અખ પાર હો ચે જલદી,
હસીયામેં ફસ રહી હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
સાગિર મેરે કહાં હો, સુરશીદ મેરે કહાં હો,
સૂરી તેરા ખના હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
બસ અખ કહીં ખુલાલો, મતવાલા તુમ ખનલો,
સરદાઈ તક હુવા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
ફાની સમજ રહાયા, મનસુર કેહ રહા ચા,
અખ દારપર ચડદા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.
જૈહુર બહેત હે મુઝતર કીને કરમ અખ ઉમપર,
કદમેમેં આ ગીરા હું, ચાહે જોયો યા ન જોયો.

(૧૫) — (અતરે સખુત) — ગઝલ.

દહન કરના મુઝકો કુએ યારમેં,
કબર ખુલખુલ કી બને ગુલઝારમેં;
અપને યુસુફકો અઝીઝો હું ગુલામ,
ચાહે મુઝકો બેચલો ખાઝારમેં,
સરમેરા લટકા કે કાલીલને કહા,
ફલ લગા હય આજ નખલે દારમેં;
લાશ મેરી કયું પડી હય બેકશન;
કયા કહન મીલતા નહીં ખાઝાર મેં,
સરકે કટનેકા મુઝે કુચ ગમ નહીં,
ખમ ન જાએ તેરી તલવાર મેં;

(૧૬) —

ગઝલે—ફરહાદ.

દમ તીઝે વા કિસાદાં વાદે જોહાં મદીમેં,
 સદમે અદલા જ્યાંપે હો ફરદતો ખુશીમેં.
 દેખા હે જામમે જલવા ઉસ તુરે મુસતફાકા,
 નરગીસક હેં તહેયુર સોસન હે બે-કલીમેં.
 જન્નત દે વાકે દોજખ કુછ ગમ નહીં હે મવલા,
 રાઝી તેરી રાઝમે ખુશ હેં તેરી ખુશીમેં.
 યુવશનમેં જાકે દેખો યુવખુશકી ચે સદાહે,
 તુફી બશા હુવા હે દર ગુલમેં દર કલીમેં.
 અદલાહસે તુ લગાલે કુન્યે છોડ અગરે,
 કયા કયા કરેજે બાદે થોડાસી જાંદગીમેં.
 બદરે યુનાહમેં કિશની અબ્બ ડગમગા રહી હે,
 તેરે બગેર ખેવેટા હે કાન બે-કસીમેં.
 દદગાહે કીધીયામેં દરદમ ચેહી દુઆ હે,
 મજબૂન હો ચે અકબર મવલા તેરી ગલીમેં.

દી(૧૭) —

નરનવાલે ગુલશન-ગઝલે-મેહબુબ.

દોલ કીસી સેં ન લગાના જના જવાની પતમેં
 કયા દાગદે ગવારે જના જવાની પતમેં
 સૂરત દીખાદે પીયારી દીવકોહે બેકારી
 કયસી કહું નખરી જના જવાની પતમેં
 નયનોકે કરકટોરે પાનીકી ઝીલહેરે
 આંસુમે મોં ધુલાના જના જવાની પતમેં
 મીટટીકા કર બીજાના ઈટોકા કર શીરાના
 તનખાકમેં મીલાના જના જવાની પતમેં
 મેહબુબ જાન જના મે હો ગયા દીવાના
 શહેરોંકી ખાક છાના જના જવાની પતમેં

(૧૮) —

ગઝલે-મુઝતર.

દિલ દાદગાને હુસ્નસે પેરદા ન ચાહીએ
 દિલ લેકે છુપ ગએ તુમહે અયસા ન ચાહીએ
 દિલ કામકા નહીં તો નલો જાન નર્જ હય
 ઇતની ઝરાસી બાતપે અગડા ન ચાહીએ
 અબ દિલ સદા હસીકી તરફ સર ઝુકારહે
 કાઅબા ચેહી હય મયરકા સિબ્હાન ચાહીએ
 જાહિદ તો બખશે જાએ, યુનેહગાર મુંહ તકે

અય રેહમને ખુદા તુઝે અયસા ન આહીએ
મુઝતર મઝરે હઝરતે ખવાળ ન ઊઠીએ
અજમેર કે દયારસે જના ન આહીએ
(૧૯) — ગઝલે-હેલુલવી.

દિલ હમને સનમકો દિયા નઝરાના સમજકર
જાલિનને જલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
મેં તાલિયે બોસા જો હુવા ઝુલફોંકા ઉસકે
જંજરસે બંધવા દીયા દીવાના સમજકર
પેહલેને મેરે સામને મુઢ ખોલકે બપટે
દિર કર લીયા પરદા મુઝે જો ગાના સમજકર
સાકોમેં તેરે સદકે મઝે વરલ પિલાદે
આય હું બોદત દુરસે મયખાના સમજકર
મનસુર ઇસી વરતે કેહતાયા અનલ હકે
શુલયે ચાયા ઉસે દિવાના સમજકર

(૨૦) — રશીલા કબાલિ—ગઝલ.

દિલ લે ગયા હમારા દિલદાર હંસતે હંસતે
કયા કામ કર ગયા હય વોહ ચાર હંસતે હંસતે
યારો ઝરા ચલે તુમ લાવ ઉસે મનાકર
વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હંસતે હંસતે
મજલીસમેં આશકોકે અઝર મેં તેરે દેખું
આપસમેં ચત રહી હય તલતાર હંસતે હંસતે
યારો ન સેહેલ સમજો તુમ હાલ નાતવાંકા
અયસાનહો મરે પેહ બીમાર હંસતે હંસતે
ગર શોકે દીદ હય તો પેહચેગે ઉસકે દરતક
દેખેગે હમ મુસાફિર દીદાર હંસતે હંસતે

(૨૧) — ગઝલે—સયદા—કબલિ.

દલદા નહો કાપુમેં તો કયા મેરી ખતા હય, પેહજાને ખુદા હય
સયદય જો મે હખત મેં કોસંને ન કહા હય, આદત હય બલા હય
વાઙીફ હેં યુતસેં હમેં સય દાલહેં માલુમ, કે જીતને હંય માશુક
ઇતકે વોહ કયામતે હય કે રગ રગમેં દગા હય, કબ ઇતસે વહા હય
હોગે અઝર તુમ તો મનાએગે તુમ હમ ઇસકા તો નહીં મમ
પર હોડના માશુકા આશિકા રયા હય, ઇસમેંદી મઝા હય
આઝારે મોહખતસે અદલાહ હી બચાએ, વે મમ ન દીખાએ

યેહ દરદ વોહ હે જસકી નહી કોઇ દવા હય બેકાર દોઆ હય
સયદાકો બને કોસને અંદાજ તો દેખે કુછ કરો ગોર કરે તો
મરના હય તો મરને કે સિવા કોન જીવાહય, આખિર કો ફના હય

(૨૨) —

ગઝલે—કબાલી,

દીલ લગા વારસે બીસ દીલકા છુકાના મુશકીલ,
ધરકકા જખમ લગા ઉસકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હે દામે બલા જુલ્હ હે દો કાલે નાગ,
જસકે તપ નાગ હસા ઉસકા જલાના મુશકીલ.
આતશે ધરકને ખોલતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ ફરીયાકો લગી ઉસકા છુકાના મુશકીલ.
યાદ કરનેકો લીયા હાથમે મનકા તનકા,
દીલ ઉપર બોજ પડે મનકા શીરાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે યુવરી સો ગનીમત સમજો.
સોગયા ધરકમે જો ઉસકા જગાના મુશકીલ.
રાજે મખશી વલી જાહીર ન કીસીસે કરના,
હાથસે ખાત ગઇ ઉસકા શીરાના મુશકીલ.

(૨૩) —

ગઝલે—મઝહર.

દીલ પુતકો દે ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આશીક તો બરમલા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
પરવાનેઈ તરફ મેં અય સમજેર પુત્તારી,
પુરકતમેં જલ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઉભરતમેં તેરી લયલી આલમમેં મીસમે મજનું,
તકલીર હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ બેચ કરકે અય જાં બાઝાર ધરકમેં મેં,
સવદાયે ગમ લીયા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
પુરકતમેં તેરી કાતીલ બેખાર જરે ખંજર
હર અપના મેં ધર રહા રહું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સરસે તેરે કદમ પર અય ચાહે મુલકે ખુખી,
તાઝીમકો છુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તકલીર કયા હુધ હે મઝહરસે સાહ કેહદો,
અય જાન મેં-ખતા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

(૨૪) — ગઝલે — મઝદર.

દીકો જન મેરા લેતર દીસખર કહાં ગયોરે,
મુજકે બનાકે મુજતર દીસખર કહાં ગયોરે.
કાઅમેમે તુજકો હુંકું યા બુનકદમે અથ જત,
બનકું કહાં કહાં પર દીસખર કહાં ગયોરે.
ફુરકતમે બિમ પરીકે દીવાના વાર બનબન,
કેલના ચેહી હું દગ્ગર દીસખર કહાં ગયોરે
અબનો અબર હો આકર વોહ ઇસ્કકા જગરપર,
કારી લગલે ખાંજર દીસખર કહાં ગયોરે.
દીખસા વોહ અબલી સુરત જો તુરકી સુરત,
જો પરદા અબ શરાપર દીસખર કહાં ગયોરે.
કલકલ યડહાકે પ્યારે હમસે હુયે કીનારે,
હયાં બહોત હે મઝદર દીસખર કહાં ગયોરે.

(૨૫) — ગઝલે — તજમ્મુલ.

દીલકો લુમા રહી હે ખાગ્ગી પ્યારી સુરત,
હયરતમે લા રહી હે ખાગ્ગી પ્યારી સુરત.
શીર-લેરહી હે ચુરખા દર પરદા મેરે દીલમે,
શીર યાદ આ રહી હે ખાગ્ગી પ્યારી સુરત.
ઉશશાક સોઝે ગમસે હે બદરે દીદ જમતે,
તનમન જસા રહીહું ખાગ્ગી પ્યારી સુરત.
મેહોશ હો રહે હું તાલીય દમે નઝઝરા,
કયા હોશ ઉડા રહીહું ખાગ્ગી પ્યારી સુરત.
કલુંકર નઝર ન આપે આપાદ ખુપડા ચેહ,
દીલકો ખસા રહી હે ખાગ્ગી પ્યારી સુરત,
હમરત નીકલ રહી હે દીવારકી તજમ્મુલ,
દિસમત જગા રહીહું ખાગ્ગી પ્યારી સુરત.

(૨૬) — ગઝલે — હાઝી.

દીખારો ચેદરપે અનવર તુમ્હારા યા રસુલુલ્લાહ,
તકપના હે દીલે મુજતર હમારા યા રસુલુલ્લાહ.
કાસી સુરતમે પોંદયપે ખુદા મુજકો મદીનેમે,
તો રોઝ કાષ કર હરહમ નઝમારા યા રસુલુલ્લાહ.
તસદદુક બનો દીલ કરહું દરે અકદસપે ખુશ હોકર
મદીનેમે જો હો મેરા યુબરા યા રસુલુલ્લાહ.

સદારા દીછયે બંદા ખવાળ કીછયે આપર,
કે અમ મેં હો ગયા હું-એ સદારા ચા રસુલુલાહ.
ફલકયે માહે કામીલ હોગયા ફૈરનહી દો દુકરે,
કીયા હે આપને જીસદમ ઇશારા યા રસુલુલાહ.
સીરાતો નારે હોજખ ચૈર અખમે કબ્લે મુજકો.
બયા લેના બયા લેના ખુદારા યા રસુલુલાહ.
ખુલા લીજે ખુલા લીજે મદીનેમેં ખુલા લીજે,
નહી હાદીકો અમ દુરા ગવારા યા રસુલુલાહ

(૨૭) —

ગઝલે-મુનીસ.

દિલ મેરા જુલફે સીયાહ કમગધ નાગન બનકર,
એ ગુનાહ દેસ્તને મારા મુઝે દુશમન બનકર.
મરમીટા જાન મધ હીજ અસીરી-કે સહે,
પાયે ખુલખુલને ચે ફલ આશીકે ગુલશન બનકર.
હાથ ઉઠાએગે જો એ જુર્મ મેરે ફલકો તુમ,
તેગ બાબુએ લીપટ જાયેગી જોગન બનકર.
આજ ઉસ ગુલકા અજબ રંગ હુવા પીકે શરાબ,
ચંપીયે ગાલ દમકને લગે કુંદન બનકર.
દોસ્ત બખતક હે ખુલા કુછ નહીં પરવા મુનીસ,
કયા કરેગા કોઇ હાશિદ મેરા દુશમન બનકર.

(૨૮) —

ગઝલે-શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્છ બી નહીં,
એ કરારી ચઢ ચલી અખતક કીયા કુચ્છ બી નહીં.
કયોં હુઇ નફરત યહાં આને સે તુમકો ચક બયક,
યાદ આતી હય હમે અમની ખતા કુચ્છ બી નહીં.
સામ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાન ચે,
જાન બી લેતો હમે ઉજરો ગિલા કુચ્છ બી નહીં.
કરલે અપની સી સિરફ નેકી બદી રહ જાયગી,
હાથ આયગા નફા ગમ કે સિરા કુચ્છ બી નહીં.
“શારદા” કરકે દગા પીછે બહોત પછતાયેગે,
બાદ મેરે પાએગે દીલ્લર મગ્ન કુચ્છ બી નહીં

(૨૯) —

(મજમુઆ-કંવાલી.)

દીવાના કીયા શાહુદી શીરી સુખનીને,
દિલ છીન લીયા ઇશકે અહીકે યમનીને,

થી કા-મતે સરદારસે દુન્યાહી અકામત,
 દી બામકો ઝીનત ઉસી સરપે ચમનીને.
 ઉનકે લખે રંગીકા જમા રંગ જહાંમે,
 ઇસલાખ બડાયા ઉસી લાલે ચમનીને.
 આયા નઝર રીઝયે પુરપુર મોહું મહ,
 દીખલાયા રૂપે અયેશ ગરી બુલવતનીને.
 ભે જદ્દ નીકલ હોદસે હો શાર બલાગન,
 બુલાયા મદીને મે રસુલે મદનીને.

(૩૦) — ગઝલે-અશરત.

દુનીયાસે જળ ઉઠાયે બિસતર ગુલામ તેરા,
 યા રખ જળાંપે જરી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 ખુન-ખાને છાનમારે કાબળેમેં દુંડ આયે,
 દીલકે મહાંમેં પાયા અય જાં મુકામ તેરા,
 મસજીદકે દરપે કયું કર, હો પાસબાંકા પેહરા,
 બેકેદ હે ઇલાહી દરવારે આમ તેરા,
 જજત મીલે કે દોજખ દોનોં તરેહસે ખુશ ફૂં,
 મુખતાર વુ હે મેરા મેં ફૂં ગુલામ તેરા,
 કલેમા તેરા ન કયું કર જરી હો શશ જહતમેં,
 બજતા હે પંજ વક્તા નામતમેં નામ તેરા.
 રહમતકા મુસ્તહકબી વુઝસા નહોં હે અશરત,
 હેં ગરકે બહરે ઇસ્યાં દફતર તમામ તેરા.

(૩૧) — ગઝલે-દાગ.

દોસ્તીકા હો જમાનેમેં બરોસા કીસપર,
 વુ મઝે છોડયલા અય દીલે કયદા કીસપર,
 શીતના પરદાજ દગાબાજ કુસુંગર વૈયાગ,
 હાય અફસોસ દીલ આયબી તો આયા કીસપર.
 ઉસકી તસવીર જો ચુસુફકે મુકાબીલ રખદું,
 દેખીયે ગીરતેહું શીર અહલે તમાજા કીસપર.
 જનીમે અર્થ ઇશારેસે બતાયા ઉસને,
 જળ કહા મેને મેરા સખ પડેગા કીસપર,
 દીલ ચુરાયા જો મેરા આપ જરી મેદશીલમેં.
 ઝોર કેહને હોકે હય શુબા વુમદાર કીસપર,
 દાગ જતેહું તો મકતલમેં પર અબ્વલ સખસે,
 દેખીયે વાર કરે વેહ સીતમ આરા કીસપર.

(૩૨) —

ગઝલે-દાગ.

દોસ્ત ક્યું ઇસ્કમેં કરતે હે શીકાયત મેરી,
 મુઝપે ક્યા જોર કીસીકા હે તખીયન મેરી.
 નાતવાં દેખકે અફસોસ ન આપા મુઝપર,
 વોહ ખશા હે કે ઉઠાઈ હે નળકત મેરી.
 ક્યા જુદાઈકા અસર હે કે જાયે તનહાઈ,
 મેરી તસવીરસે મીલતી નહીં સુરત મેરી.
 જીસ તરેફ તુ મેરે આગોશસે નીકલા અય શોખ,
 યુંહી હાથોસે નીકલતી હે તખીયત મેરી.
 અપની તસવીરપે નાજાં કે તુમહારા ક્યા કે,
 આંખ નરગીસકી દહન યુએકા હયરત મેરી,
 કહીં દુન્યામેં ઠીકાના નહીં ઉસકા અય દાગ,
 છોકરે સુબકો કહાં જાયે મુસીબત મેરી.

(૩૩) —

ગઝલે-અમાર.

ઘોરમેં સાગર રહે ગરદીશમેં પયમાના રહે,
 મયકશોકે સરપે સારા પીરે મયખાના રહે.
 જીસપે પડજાવે નઝર તેરી વોહ દીવાના રહે,
 હાં નીગાહે યાર તરજે બે-હીળખાના રહે.
 ક્યા ઇસીકો કેહતે હેં રસમેં વજાદાદી સનમ,
 દુસ્મની હમસે રહે મયરોસે યારાના રહે.
 શીર ન કુછ પુછેએ મુઝસે કબમેં મુનકર નકીર,
 અરતે દમ યા રખ ખ્યાલે હયે જાનાના રહે.
 અયસે સાકીકે મેં સદકે જો પીલાયે ભરકે જામ,
 સાકીયા હરદમ સલામત તેરા મયખાના રહે.
 કોઈ હો ગાતા કોઈ રોતા કોઈ હસતા અમીર
 વયકદોં વાલોંકા હર અંદાજે મસ્તાન રહે.

(૩૪) —

ગઝલે-નાઝીમ-કવ્વાલી.

ખર કરતે હેં દાલોમેં શીરઆન ખાન વાલે
 સીકકે ખીલા રહે હેં નામો નજાન વાલે
 તીરે નઝર સે તેરે અખર કમાન વાલે
 બચતે નહીં કબુતર ઉંચી ઉડાન વાલે
 જોસાંન હારદેનાં મકતલમેં ઇસ્કે કબાજો
 તે જે હેં બાડવાલી ખનજર હેં સાન વાલે

મંથ ઝોર સખર મેરા આફત નમીય દોનો
એક તેગ એક કાલીલ દો કમીયો ન વાલે
કય તક રહે સંબાલે સરપર હમારે નાલે
અપની ઝમી ઉઠા લે યો આસમાન વાલે
હમ બે ઝખાં હેં ગોયા કેહતે નહીં કુછ ઉનકો
મુઢ્યાંએ કયું ન દુશમન ટેડી ઝખાન વાલે
શીરીનીએ સુખનપી બેશક એ આશની હે
શીકે પડેગે નાઝીમ ઉંચી દુધાન વાલે

શબ્દોર { કુલાતો દો દીન બહારે જાં શીઝા રીખલા ગયો
{ હસરત ઉન યુનચાં પે હે જાં ખીન ખીલે મુરઝા ગયો

(૩૫) — ગઝલે — અનવર — દેહિલવી — કંવાલી.

ન તુ કુલ ઇતના દિલમેં યુમે લાલાઝાર થમજ
અબી હય અબી નહી હય ચેહ તેરી બહાર થમજ
તેરી દિલ ફરેય સુરન મુઝે દેખને દે કાતિલ
ઝરા રોકલે છુરીકો સિતમા સશર થમજ
યમને જહાં મેં ખિલકર મિલે લાખો યુલ ઝમીમ
નયુરરમેં તનાજ યુમે નવબહાર થમજ
અય ચશમે તર સંબલનાં ચેહ હય દુશમનોંકી મેહફિલ
ઝરા કામ ઝખતસે લે નહો અશક પ્યાર થમજ
શમે વરલ જખમેં ત્રિપટા તો વેહ બોલે મુઝસે અનવર
ઝરા હોશમેં જગ પ્યારે નહો બેકરાર થમજ

(૩૬) — ગઝલે — દાગ.

ન સમઝા ઉમર યુઝરી ઉલ યુતે ખુદ સરકો સમઝાતે;
પીગલ કર મોમ હો જાતા અમર પથ્થર કો સમઝાતે,
હમારી કૌન સનતા હય વગર ન હમ દમે રખસત,
ધધર કુચ દીલકે સમઝાતે બિંધર દીલબર કો સમઝાતે;
તેરી રફતાર કો અનાદાઝ હસમેં હો દમે કયું કર.
દયા કર કીસતરહ દંગામએ માહશર કો સમઝાતે,
ચેહ ઝાલીમ તો હજારોં કોસ હમસે દુર રહતા હય;
અગર મીલતા તો કુચ હમ ચરખ બદ અખતર કો સમઝાતે,
ખુદા જાને કહાંસે રાહ ઉલફત મેં કહાં પેહચે.
જાં હોતા હોશ કુછ હમકો તો હમ રાહબર કો સમઝાતે;
અગર ચેહ જામતે દાગ કરેતે યુન ખુશાહ કો,
તો હમે અબલ હીસે કયા જાને કહ યુતબર કો સમઝાતે.

(૩૭) —

ગઝલે—રીન્દ

ન મોશી દેતો આત્મા હય ન દીસતો અલિખાના આત્મા હય
 વળે તો અવ યુતે કાફર ફાત તરસના આત્મા હય
 સરાહી ખેઅઅખ બરતી હય મેના મુસ્કરાતા હય
 હમારા ચાર જીસમ જાનીએ મયખાને આત્મા હય
 જો વુમ હંસને મેં હે મુસ્તાફ, હમ રાને મેં કામીલ હય
 વુમહે ખીજલી ગીરાની હમકો, મેહ ખરસાના આત્મા હય
 ખીજા કર દામ જેસુ રખ પે વો સખ્યાદ યું બોલા
 પે ફંદા વો હય જીસમેં મુરખ દીલ બેદાને આત્મા હય
 ખત સસમકી જગે હસ કાફરે ખદ ખેયસકો અયરીન્દ
 ખફા હોનાં ખીજકનાં મારનાં ધમકાનાં આત્મા હય

શઅર } અખતી દાએ ઈશકસે રોતા હય કયા
 } આગે આગે દેખીયે હોતા હય કયા

(૩૮) —

ગઝલે—રશીદ.

ન નમાઝ આતીહે મુજકો ન દુઆ આતી હે,
 યા મોહમદકી મગર દીલસે સદા આતી હે.
 દીલકે નામુરકો મેરે ન લગાએ મરહમ.
 હસ દરીયોસે મદીનેકી હવા આતી હે.
 હેં વોહ અયતાન જો મુનકીર હેં અફાઅતકે તેરે,
 જીનકો ઇમાં નહીં કય ઉનકો હયા આતી હે.
 હુકમ કરતે હેં ચેહી વોહ કે પત્તે જાએ ફરદ,
 જીનકો ખીમારીયે હસીયાંકી દરા આતી હે.
 શુકરે અલાહ કે મેરા શઅર હે મકબુલ રશીદ,
 કશુકે ગઝલ સુનનેકો એક ખલકે ખુદા આતી હે.

(૩૯) —

ગઝલે—આગાં—કબ્વાલી.

નમાઝ કયસ્તી કહાંકા રોજા અખીતો અગલે શરાખ મેં હું
 ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસે યુતોંકે કેહારો અઝાબ મેં હું
 શરાખકા અગલ હો રહાહે ખગલમેં પતાહું મંચ કીસીકો
 મેંચ જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખવામ મેં હું
 ન હેડ હસવકત મુજકા વાઘઝ નહીહે મોકા પે ગુફતશુકા
 સવાર જતા હે વો શરાબી મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મેં હું
 કબી નમાઝી કબી શરાખી કબીહું રીખદ આર કબીહું ઝહીદ
 ખુદાકા કર હે યુતોંકા ખરકા અજબ તરેહકે અઝાબ મેં હું

क्यामत आनेका जोह कयाहे तरहकुंडा शीकर कयाहे आया,
हीसाथ कया कोध मुजसे लेगा अतावे भयकीस हीसाथमे हुं

(४०)— गजले—शाह—अयाल.

न करे कीशीसे हेस्ती व आशानाछ, अय-यारो-करो ना
हेस्ती व आशानाछ.

भुरकेली के वपतमे दुर होत हें जन, न करे कीशीसे
हेस्ती व आशानाछ.

मतलब के हें-हेस्त राय यारो, भय कहेता हुं शय
सय-समजमे यारो,

शब्दिर { वापत आयागा भुरकेलीका-जय कांभमे न आयाग कोध
हेस्तीकी-मुद्दतगुमे, सहिरआनी मालीक की जोध
शाय रहा हुय "शाह" मनमे शमजलो जनी,
न करे यारो कीशीसे हेस्ती व आशानाछ.

(४१)— (अतरे सभुन)—गजले.

नीगाहे बार अह असती में भी दुखवार कयसी हय,
मेरा दील छीन लेने के लीये तरवार कैसी हय,
अहसे फेर कर अनजर गले पर युं लजे कदने,
शकीहे नाज अतलावे के छसमे धार कैसी हय;
छगरमे छागछं पड़लु के छुसके दीलमे ज तडपी,
गजय की मुल अली अनयल नीगाहे बार कयसी हय;
हमी को जुगुंहे करते हंय हमी से पुछते हंय युं.
जरा साहेय अता देताही मेरी तलवार कयसी हय.

(४२)— निगाहे—गजलेत—कल्यान, हुमरी—

परवरको पाक जन, शमोसहर लगा ध्यान,
नाथ वो हयावान, निगाह आन-परवरको.
भुमिर भुमिर तुं हरनाम, सय मतलब लावेपर,
नीतीमान आसिखान कद्रदान—परवरको.
नगर, उगर, सहरगाम, भये नाजिम कोहुंहुं.
आतु आनेक, मान ! मान !—परवरको.

(४३)— नशले उलझत—गजले.

पसंद आया हय दील मेरा तो अपने पास रहेते हो,
मुझे सादी मुदाछ गर पुरा कहेती हय कहेते हो.
अहुंके भरमे पीछे पड़ेर अय दुरसत भीली तुमको,

અબી કયું રહ્યું કરતે હો. મુસીબત કુચ્છ તો રહેને દો,
તુમ્હારે હર ધડી ઝગડો. સે મેરા નાકમે હમ હય,
અબ ના ખોલો જામિરી ખસ અપની પાસ રહેને દો.
કીયા જબ કલ હી મુઝકો જરા સી દેર તો કયરો,
તકપના દેખલો મેરા લઠ્ઠુ બહેતા હય બહેને દો.

(૪૪) —

કબ્લાલી—યે, ઝાહિલ.

પીલા દો અબ મઝે વેદ દવ મેરે શાકી રસુલલાહ
નહી હય સખકી તાકત મેરે શાકી રસુલલાહ
મુઝે તિલ છટહી કાશી હય મેરે સાકી રસુલલાહ
કે શીશમે ન કુચ્છ બકી મેરે સાકી રસુલલાહ
પિલાકર સાગિરે હિલકત બનાદો અપના મસતાના
મેરે હાઠી મેરે રેદબર મેરે સાકી રસુલલાહ
શકાઅત કરકે મેદસર મેં ખુદાસે બખશવા લેના
હય આસી આપકી ઉમ્મત મેરે સાકી રસુલલાહ
તમન્ના હય યે જાહિલકી બુલાલો અપને તબખામે,
કેતા દોઝખસે હો રાદ તમેરે સાકી રસુલલાહ

(૪૫) —

(દીલ ખુશ ગાહર) ગઝલ.

પીલા સાકી મુઝે વેદ મય કે મુઝકો મસ્ત કર કરદે.
ન હુતરે મેરી શીર મસ્તીપર કામ અયસાહી સાગર દે.
અજલબી મેરી ગર બાવે કયામતબી અગર હોવે.
ન મદહોશી મેરી જામે તુ અયસા જામ બરકર દે.
તમન્ના હે ચેહી મેરી કે હો નઝરે કરમ તેરી,
નીવાલા શેકકા દેદ ખાલા હશકકા બરદે.
ભગાદે આગ વેદ દીલમે કે હો મોસુલ વાસીલમે,
નઝર બાવે તેરા જલવા જલે જીતને હેં સખ પરદે.
ફનાકી વેદ ચડે મસ્તી બુલાદે જો મેરી હસ્તી,
ખુલેં દીલકી મેરી આંખેં બકાકા ધુંટ ગર બરદે.

(૪૬) —

ગઝલે—સરવર.

ફલકપર બનકે દુલ્હા, જબ મોહમ્મદ મુસ્તુફા નીકલે
હુવા શલ સાકંસા અરસસેં કે ખૈશલ વરા નીકલે
ખબર જીસદમ હુધ આતે હેં, મેહબુબે છલાહી યદી
ઝમારતકે લીયે સાકીને અરશે અલા નીકલે
ઝમીવા આસામામેં શીર, થા મદરાજ કી સખ યે
મુન્દેગારોકા બક્ષાને હખીબે કોસરીયા નીકલે

નહિ હે ખોદ રાજે મેહસરના જરા સરવર
વચીએ આશીરોકા જળ મોહમંદ સુસ્તર નીલે

(૪૭) —

ગઝલેઅ—મીર.

ફના કેવી બકા કેસી જળ ઉમડે આશના ઠેર
કબી ઇલ ધરમે આ ઠેર કબી ઉસધરમે આ ઠેર
જો અથમે ગૌરમે આશતએ તૈ હીદ કો દેખા
તો સખ કુચ તુલી તુ હય ન કુચ એ ખુલ્લુમા ઠેર
હકીકત ખેલદુ આશનએ વાહદત મેં દોનેકી
ન તુમ હમસે જુદા ઠેર ન હમસે તુમ જુદા ઠેર
જહા દેખો નાએપર મેરે આયે તો ફરમાયા
પહો તુમ એ વહા ઠેર કે અખ હમ એવહા ઠેર
સહે આરાસતા હોને લગી જળ અહમે માહશરકી
જમાકર એકે હુકડા હસરતોંકા હમ જુદા ઠેર
અમીર આયાજો વખતેયદતો સખતે રાહલી અપની
હઝારો સેકડોં મેં રનજ ગમ દો આશના ઠેર.

(૪૮) —

ગઝલે—દાગ.

ફલક હેતા જીનકો અયેશ જીનકો ગમલી હોતે હે,
જહાં બજતે હેં નકકારે વહાં માતમબી હોતે હેં.
ગીલે શીકવે કહાંતક હોંગે આધી રાત તો યુજરી,
પરેશાં તુમબી હોતે હો પરેશાં હમબી હોતે હેં.
જમાના દોસ્તી પર છન હસીનોંકે ન છતરાયે,
યે આલમ દોસ્ત અકસર દુશ્મને આલમબી હોતે હેં.

શબ્દર } જુદા પરસતસે કેહદો હુવા મંચ સગ પરસત
} નશાએ પાએ નળી પડગએ હેં પથથર પર -

બજાહીર રાહતુમા હે જોર દીલમેં યદ યમાની હે,
તેરે કુચેમેં જો જતા હે આજે હમબી હોતે હે.
કોસીકા વાયદયે દીદાર તો અય દાગ બરહક હે,
મગર યે દેખીયે દીલશાદ ઉસદીન હમબી હોતે હેં.

(૪૯) —

ગઝલે—હફેજ.

ફરમાયા જુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહમંદ,
શીરદોંસમેં આહે જીસે લેખયે મોહમંદ.
ઉમ્મતમેં મોહમંદકી હો કયસાહી યુનેહમાર,
બખશુમા મેં બેશક જીસે બખશાયે મોહમંદ.
બખશુમા યુનેહમારેકા મેહમંદમેં ફરમસે,

એકબાર ધસારેસે જો ફરમાયે મોહંમદ.
હર તરફકી ખાતીર મુઝે મંજૂર હે ઉસકી,
જા માંગે કયામતમે વોહી પાયે મોહંમદ.
કેહતે તુ યે જીબીલ અમરાયે મોહંમદ,
હાસીલ હોં સબી તેરી તમન્નાયે મોહંમદ,
દમ નીકલે તો મેં વકતે નઝાઅ આપકો દેખું,
ઝોર વીરહે જ્યાં હોતો લકવ્વાયે મોહંમદ.
ધસાકો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર થા,
જેરે કદમ હે અર્શ મોલ્લાયે મોહંમદ.
હોદ્દેઝકી તો યા રખ ચેહી દીન રાત દુઆ હે,
એકબાર દીખાદે રૂખે જ્યાંયે મોહંમદ.

(૫૦) —

ગઝલે — મુઝતર.

ફનાકે બાદબી દીલમેં ખ્યાલે ચાર બાકી હે,
ખુશી હેં દાનોં આંખેં હસરતે દીદાર બાકી હે.
બદાયે હીજમેં અશકે રવાંતે ધરકે ધર સારે,
કસર અજ કુછ નહીં એક આડકી દીવાર બાકી હે.
લગાયે સેંકડોં તીરે નઝર ઉસને કલેજે પર,
બસ અબ ચલનેકો તેજે અબરૂયે ખમદાર બાકી હે,
ઉડાકર ધજજ્યાં જોખો ગીરેબાંકી બેહક જના,
અબી અબ દશતે વહસત દામને દીલદાર બાકી હે.
ખુદાસે હશમેં સખ અપની અપની કેહ ચુકે મુઝતર,
હમારી ઝોર ઉનકી-આખરી ગુફતાર બાકી હે.

(૫૧) —

કન્વાલી — ગઝલે — જોહર.

ફરયાદ કરે કિસ્સે યુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ બી હાકિમ બી તરફદાર તુમહારા.
પરચુંકી તો કયા અરસ જો હુરેં નઝર આઝેં,
દેખે ન ઉધર તાલીમે દીદાર તુમહારા.
ખુરશીદ જો દિતકો હો તો મેહતાબ હો શબકો,
દુન્યા મેંય ઉમ્મલા હય સખ અબ ચાર તુમહારા.
હુરોકો તમન્ના હય પરીઝાદોંકો હસરત,
મીલતા હય કીસે સાયઝે દીવાર તુમહારા.
કાઅમેદી તો કયા અરસ હય ઉસ કુઝેકે આધો,
જખત હોતો જાઝે ન યુનેહગાર તુમહારા.
ફરકે દિલે આશિકકી ફવા કોન કરેગા,

સુનતે હંચ મસીદા બી હંચ બીમાર તુમહારા.
જોહર તુમહેં નકરત હંચ બહોન બાદા કશીસે,
બરસાત મંચ દેખેજે હમ ઇન્કાર તુમહારા.

(૫૨)— ગઝલે—નાસિખ.

શીર બહાર આપ ચમનમેં ઝખમ દીલ આલે હુવે,
શીર મેર દાગે છગર આતી શકે પર કાલે;
હીસ તરફ હોડું ચેકાયક તેરી ઝુલકુ કા ખીવાલ,
એક મુદત સેરે કાલે નાગહેં પાલે હુવે.
વાહ કયા તાસીર હે રૂપસાર આતીશ નાક કી,
સાલવ જવવાલા તેરે કાન કે બાલે હુવે.
જળ શમે તારીકમેં હમ કુએ જા ના કા ચલે,
આગે આગે જાએ મશ અલ આતશી નાલે હુવે.
વોપરી પેકર કદા કરતા હે અકસર હખરસે,
અજ તો નાસિખ બી હમારે ચાહને વાલે હુવે.

(૫૩)— કવ્વાલી—ગઝલે—આશીક.

શીર વોહ બે બાકીયાં પહેલીસીં દીખસાને લગે
ઝોર મુઝે છેડા તસવ્વરમેં મેરે આને લગે.
જળ કહાકે રાત ભર પહેલુમેં ગેરાંકે રહે,
નીચી નઝરેં હોગઇ ઝોર દીલમેં શરમાને લગે.
શીર ખ્યાલે વાર દીલમેં ચુટકીયાં ભેને લગા,
શીર હમારે દીદએ તર અસ્ક બરસાને લગે.
અજ કોઇ દન મેં કુવા જતા હે અપના ખાત્મા,
શીર વોહી અંદાઝે માઅશુકના દીખસાને લગે.
આએ જળ ગારે ગરીબાં મેં ભોં બહેરે ફાતીદા,
આશીકે જાંબાઝકી તુરખતકો હુકરાને લગે.

(૫૪)— ઝગલે—કવ્વાલી—બીગગનજાન.

શીર કર કરા નઝર કર ઝો વાર જાને વાલે,
ધતના નહો સ્તીતમગર ઝો દીલ ચુરાને વાલે.
કુછ નાઝ કુછ તગાધીલ કુછ શોક કુછ તગ્ગહીલ,
સદકે તેરી અદાકે ઝો મુંદ છુપાને વાલે.
નાસેહ મુઆફ કીજે ખસ મુહી રેહને દીન્,
હમને હઝારો દેખે બાને બનાને વાલે.
દાના ચહાં હો નાદાં અકલો ખીરદ પરેશાં,
કરતે હેં એસા જાફુ ચે દિલ છુમાને વાલે.

आमोक्ष अथ विज्ञायत करताहो कथुं शीकायत,
केहने हों उरको आलीम सारे जमाने वाले.

(५५) —

गजले—लुगार.

हुल पुरसें रातहीन गरदीश में पैमा ना रहे
जै मेरे साकी तेरा युलजार भयभाना रहे
दस्त साकीका नाकीका पाये रीन्दा लरपराय
भय कहेह वालीका दर अनहाज भसताना रहे
पजम में शरमा के पदलुसे मेरे जण देम हरे
शम्भने बरी व्याहा मुझसे दूर परवाना रहे
डिमर भर डिसने सताया लुगारो दमने दील दीया
डिमर भर डिसने जलया लुसपे परवाना रहे
साकीया जण जम सेहत भर चुहे मुज रीन्दा का
सामने आंभो के यक लपरज पैमा ना रहे
सखतो येह दय जीन्दगी का लुनक कुय आता रहे
जणवलक पीदमत गुजारे पीर भय भाना रहे
अ मेरे पीरे मुंगा औरी हुआ हे मुजको तु
युलद में जौ याद मुजको राहे भयभाना रहे
जन हे हर आशकों में नाम करगवि लुगार,
पजमे आलम में मेरी डिलहत का अहसाना रहे

(५६) —

गजले—नीजामी.

पगलमें बार सागरमें शरामे पोरतुगावी हे,
दमारे दीनो धमांका तो अण अदवाह वाली हे.
यसो रेहनेबी हो दम ये कीनाये सण समजने हे,
आहुका नाम लेकर आत तुमने कीसपे दावी हे.
धमजत होतो मेंबी मेठ जण्ड जेक जासमें,
जगा तो आपकी मेहरीसमें आप्पीर बुंली आबी हे.
कबी आप्पिसे दीलमें हो कबी दीलसे हो आंभोंमें,
कहांसे राह तुमने—आने जनेकी नीकाबी हे.
नीजामी जुने दीलने मीलके तुन्हा युल पिलाये हों,
मुसल—सल तार अशकोंका हे य, हुसोड़ी डाबी हे.

(५७) —

गजले—उर.

पदकाने वाले आप सण बार जन गये
समजाने वाला सुहत जुनाहगार जन गये
भयने दीयाया दील हने दीलहार जनकर

લેકર હમારે દીલકો દીલાદાર બન ગયે
ઉસ યુદ્ધ બગેર સખકો આતી નહીં હય નીંદ
બીસતર કે તાર હકમે મેરે ખાદ બન ગયે
હસયાર રહના આહીયે ચારોં સે એ ઝંકર
અબયાર હાસ ઝમાને કે અગયાર બન ગયે

(૫૮) —

ગઝલે—તજમ્મુલ.

બડહે ઉલ્લહ તો કમ હોગા હીમત આહીસ્તા આહીસ્તા,
ઉકાઇંગે વોહ મેહરસે નીકાત આહીસ્તા આહીસ્તા.
ફરેગી રહતા રહતા ઉનકી ચક્મે મોહર દુસ્મનસે,
કે હોતા હે જહાંમે ધનકીલા'ત આહીસ્તા આહીસ્તા,
વોહ હેં માઅશુક હોતે હોતે એક દીન મેહરયાં હોંગે,
હુવા કરતે હેં આશીક કામયાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
હમર આયેગા સીના નવ જવાં વોહ હોનેવાલે હેં,
હમંગ અપતી દીખાગેગા અબાબ આહીસ્તા આહીસ્તા.
બે અરઝે મુદઆ કરતા હું કેહતે હેં તજમ્મુલ વોહ,
હુઆ હોગી મ્હારી મુસ્તગમ આહીસ્તા આહીસ્તા.

(૫૯) —

ગઝલે—સાકીબ.

બનાઇ હે મેરી બાલીંયે સુરત આપને ગમકી,
મસીહાઇકે બહલે આબ કયા સુઝી હે માતમકી.
યે કીસને મુસકુરા કર ગયેરકે દામનસે મોંહ હાંકા,
યે કયું મેરી નઝરમેં એક બીજલીસી અબી સખકી.
બડહા કર પ્યાર ઉનસે જાંદગાનીકા મઝા ખોયા,
શરાબે વસલમેં તાસીર પયદા હોગઇ સખકી.
પલકે જીનકે ઝપકે જાતીથી કલ આંખેં લડાનેમેં,
વોહ અબ તેવર બહલકર ખેરસે દેને લગે ધમકી.
ખુદા હાશીઝ હે ઉસ મરદે ખુદાકે અહદકા કલતક,
ખુતોકી ચાહ સાકીબને સુનાહે આબસે કમકી.

છપાય છે !

છપાય છે!!

છપાય છે!!!

—: બે વોલ્યુમોમાં :—

ધી ફોનોગ્રાફ ગાયનમાળા

અથવા

રેકર્ડ ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧-૨-૩-૪ વોલ્યુમ ૧ જી.

કંપ્લીટ ૧૦૦૦ ગાયનોનો મોટો જથ્થો.

આ અમારું સ્પેશીયલ શીલેક્શન ખાસ ચુટી કરેલો સંગ્રહ, સુકી ભરતે રૂપીયા બરચતા એકઠા ન કરી શકાય તેટલા પ્રમાણનાં ગાયનો. એક એકધા ચાલી ચીન.

વોલ્યુમ ૨. જી ભાગ ૫-૬-૭-૮.

કંપ્લીટ ગાયનો ૧૦૦૧ થી ૨૦૦૦ સુધી.

ખુબ તકીદથી કુલ સમયમાં છપાઈ લેવાર થયો.

કીમત દરેક વોલ્યુમનાં દોઢ રૂપીયા.

કુલે રૂ. ૩ ૦-૦ વી. પી. ખર્ચ જુદુ.

પહેલેથીજ! ખરાઈવાનાં ખદોખરત કરનાર મરિદર.

તે યાદ રાખજો! પછળથી કીમત વધુ.

આ શીલેક્શન (સંગ્રહ) કચરાપટ્ટી નથી. એમાં પ્રખ્યાત નાટકો માંડેલા જાણીતા માનીતા અને લોકપ્રીય ગુનગા એક્ટરોએ ગાયલા ગાયનો, પ્રખ્યાત ગવેયાઓ અને ગાનારાઓના મીઠા કંઠ સ્વરમાંથી ગવાયલા હીલપસંદ, રાગ રાગણી સાથેના ભરપુર મધુર ગાયનો ભરેલા છે.

તાકીદે મંગાવો. ~~જુદુ~~ જુદો તે પહેલો,

ઓર્ડર આપવાનું ઠેકાણું:—

મેસર્સ લલ્લુભાઈ નારણદાસ એન્ડ સન્સ.

જુલોલર એન્ડ પબ્લીશર, લીમલચોક મુરત.

